

ПРЕДЪЛЪ

СВЯТАГО ВЕЛИКАГО СОБОРА,

Въ Константинопóлѣ совокупившагосѧ, въ лѣто
ты́сящу шѣстѣотнѣо седемдесѣто вѣторо, Индиктѣона́а:
въ мѣсѧца Септѣврѣи.

„Внимáти себѣ, ѡ всемѹ стáдѹ, въ нѣмже Дх҃ъ свѧ-
„ тый постави вáсъ епископы пáсти Цѣрковь Божію,
„ Ёюже стáжѧ крѣвѣю своѣю.,, Избраннѣйтѣ соудѧ апо-
столѧ Павелѧ завѣщава намъ: вѣлѣны тѣмъ же да вос-
станѣтъ въ Цѣркви-тѣ Божіѧ, които не же да пожалѣтъ
стадо́то. Мѣжы же сѧ имѣтъ и же говорѣтъ разбѣ-
щенно за да отцѣпатѣ оученицыты и ги направѣтъ
нихны послѣдователи. Това като предвѣщава вожѣи-атѣ
Апостолѧ заповѣдѹва ны да вѣдѣме.

Таковыя прочее мѣжы въ послѣдно вѣрѣме като сѧ
повдигнаха ѿ междѹ Благочестивѣи-атѣ Българскы на-
родѧ, сѧ повѣнѣха да же и въ самата о́бласть на вселен-
скѣи-атѣ престолѧ, и ново едно мнѣніе на племенность,
ѿ землиното жителство като дерзѣатѣ да вхвѣдѣтъ
въ цѣрквата, и като сѧ показѹватѣ нарушители на свѧ-